

N. till östen (NO), ett streck åt öster ifrån norden. *N. till vest* (NV), ett streck åt vester ifrån norden. — 2) Jordens nordliga länder, såsom Ryssland, Skandinavien, m. fl. (Fig.) *N-ens lejon*, Carl XII.

NORDAN, m. sing. Förkortadt i st. f. Nordandvind.

NORDANBLÅST, m. 3. Blåst ifrån norden.

NORDANEFTER, adv. Se *Nordanifrån*.

NORDANFLÅKT, m. 2. Vindflåkt ifrån norden.

NORDANIFRÅN, adv. Från norden.

NORDANOM, nördnam äm, prep. Norr om. *N. Tornedå*.

NORDANSKOG, m. sing. oböjl. Fordom bruklig benämning på den del af Sverige, som ligger norr om skogarna Kolmorden och Tiveden.

NORDANSKOGS, adv. (gam.) Åt nordanskog. Jfr. föreg. ord.

NORDANVIND, m. 2. Vind, som blåser ifrån norden.

NORDANVÄDER, n. 5. Se *Nordanvind*.

NORDBLOSS, n. 5. Se *Norrskén*.

NORDBO, m. 3. pl. — *bor*. Inbyggare i norden.

NORDEN, m. sing. def. Se *Nord*.

NORDFARARE, m. 5. En, som seglar åt norden, åt ett nordligt land.

NORDISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på norden (se *Nord*, 2). *De n-a länderna*, folken. *N. gästfrihet*.

NORDKAPARE, m. 5. En art af Hvalfiskarna, 30—35 alnar lång. *Balæna glacialis*.

NORDLIG, a. 2. 1) Som kommer ifrån norden. *N. vind, blåst*. — 2) Som har riktning åt norden, norrut belägen. *N. riktning, kurs*. *N. latitud* ell. *bredd*, räknad norr ifrån middagslinien.

NORDLIGT, adv. 1) I norr. *N. belägen*. — 2) Åt norr. *Segla n.* — 3) Från norr. *Det blåser n.*

NORDLJUS, n. 5. Se *Norrskén*.

NORDLÄNDNING, m. 2. Se *Nordbo*.

NORDNORDOST, m. sing. Två streck åt öster ifrån norden. Tecknas NNO.

NORDNORDVEST, m. sing. Två streck åt vester ifrån norden. Tecknas NNW.

NORDOST, m. sing. 1) Det väderstreck, som ligger midt emellan norr och öster. Tecknas NO. *I, från n.* *N. till nord* (NOIN), ett streck nordligare än nordost. *N. till ost* (NOIO), ett streck östligare än nordost. — 2) Nordostlig vind. *Det blåser en n.* — *Ss. N-vind*.

NORDOSTLIG, a. 2. 1) Belägen i nordost. *N. kust*. — 2) Som kommer ifrån nordost. *N. vind*. — 3) Som har riktning åt norden. *N. segling, kurs*.

NORDPOL, m. 3. 1) Den punkt i norr, hvaromkring himlahalvvet synes vända sig. — 2) Den i norr belägna ändpunkten af jordaxeln. — 3) Den punkt på en magnet, som vid dess fria vändning syftar åt norr.

NORDSKEN, se *Norrskén*.

NORDSTJERNA, f. 1. 1) *N-n*, fixstjerna af andra storleken vid ändan af svansen på Lilla Björnen, nära intill norra himmelspolen. — 2) Stjerna, hvilken som dekoration tillhör Nordstjerneorden. *Han har fått n-n*.

NORDSTJERNEORDEN, m. sing. Svensk rid-darorden, stiftad år 1748, bestående i en stjerna, delad i fyra strålar, och i hvars midt synes, i svart fält, en nordstjerna med omskrift: *Nescit occasum*. Utdelas till belöning för förtjenster på den civila ämbetsvägen, samt inom lärdomens och vittterhetens områden.

NORDVARTS, nördvärrts, ell. **NORDVÄRTS**, nördvärrts, adv. (t. *nordvärts*) Norrut, åt norden.

NORDVEST, m. sing. 1) Det väderstreck, som ligger midt emellan norr och vester. *Belägen i n. Vinden blåser från n.* *N. till vest* (NVIV), ett streck vestligare än nordvest. *N. till nord* (NVIN), ett streck nordligare än nordvest. — 2) Nordvestlig vind. — *Ss. N-vind*.

NORDVESTAN, m. sing. oböjl. Nordvestlig vind.

NORDVESTLIG, a. 2. 1) Belägen i nordvest. *N. kust*. — 2) Som kommer ifrån nordvest. *N. vind*. — 3) Som har riktning åt nordvest. *N. segling, kurs*.

NORDVESTRA, adj. def. Se *Nordvestlig*, 1. *N-a kusten, udden*.

NORDÖSTRA, adj. def. Se *Nordostlig*, 1. *N-a kusten, udden*.

NORFOLKSCYPRESS, nårrfållkssypress, f. 3. En art Cypress på Söderhavets öar, ett af de största träd på jorden. *Cupressus columnaris*.

NORM, nårrm, f. 3. (lat. *Norma*) Regel, rättensnöre, mönster.

NORMAL, nårrmål, a. 2. 1) Enlig regel eller föreskrift, regelrätt. — 2) Tjenande till regel, rättensnöre. — 3) (geom.) Vinkelrät, lodrät.

NORMALITET, nårrmalitet, f. 3. Enlighet med regel.

NORMALKRAFT, nårrmålkräft, f. 3. (fys.) Den ena af de tvenne krafter, i hvilka centripetalkraften för andra kroklinier än cirklar kan upplösas, och som är vinkelrät emot tangenten.

NORMALSKOLA, nårrmålskola, f. 1. Skola, som skall tjena till mönster för andra. *Mönsterskola*.

NORNA, f. 1. *Nornor* kallades i fornskandinaviska myten de tre Ödets gudinnor, Urd (det förlutna), Verdandi (det närvarande), och Skuld (det tillkommande).

NORR, s. oböjl. 1) Den världstrakt eller det himmelstreck, som är beläget rakt emot Söder. *Han kommer från n.* *Segla åt n.* *I n. belägen*. *Vägen går i n. och söder*, i riktning från norr till söder. — 2) Se *Norrholm*. *Bo på n.* *Gå till n.* — *Adv.* I norra delen, trakten. *N. i Sverige*. *N. ifrån*, från norr. *N. om*, i norr från, t. ex. *N. om Upsala*.

NORRA, adj. def. Se *Nordlig*, 2. *N. polen*, se *Nordpolen*. *N. vägen, kusten*. *N. sidan, kanten*. *N. Amerika*.

NORRBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. 1) Öknamn på Norrmännen. Jfr. *Bagge*. — 2) Norsk häst.

NORRMALM, nårrmål, nom. prop. m. Den norra af Stockholms begge s. k. Malmar eller förstäder. Jfr. *Malm*.

NORROM, prep. Se *Norr om* (under *Norr*).

NORRPOL, nårrpöl, se *Nordpol*.

NORRQVINT, m. 2. Se *Bergfink*.

NORRSKEN, n. 5. Ett himmelsfenomen, hvilket visar sig i början som ett rödaktigt skimmer på himmelen i norr eller nordvest, men utbreder sig derefter i långt uppåt utlöppande eldröda strålar.

NORRUT, nårrüt, adv. eller

NORRÅT, nårråt, adv. Åt norr.

NORS, nårrs, m. 2. Mjukfenig, ätlig fisk af Laxsläget, 8 tum lång, brun på ryggen, på sidorna blåaktig; sprider en obehaglig lukt omkring sig; fångas i N. Europas flodmyningar. *Salmo Eperlanus*.

NORSHÅF, m. 2. pl. — *håfvar*. Fiskhåf, hvarmed nors värtiden fångas.